

อะไรอยู่ในกระบอกข้าวหลาม

นักเรียนชายโรงเรียนบ้านทุ่งสูง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 8 คน ที่ครูทุกคนเคยสังเกตพฤติกรรมของพวกเขาแล้วพบว่า เป็นคนที่ขี้เกียจ ขาดความรับผิดชอบ ไม่ใส่ใจในการทำงาน ไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อนๆ ไม่ตั้งใจเรียน บางครั้งขาดเรียน โดยไม่มีเหตุผล การบ้านบางครั้งก็ไม่ส่ง ทำกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนๆ มักไม่ให้ความร่วมมือ

กิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการแบบองค์รวม ซึ่งเป็นการปรับวิธีเรียนของนักเรียน และการเปลี่ยนวิธีสอนของครู ครูในโรงเรียนบ้านทุ่งสูงยอมรับว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนหลายๆคนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางบวก แต่สำหรับนักเรียนทั้ง 8 คน ยังไม่มีทีท่าว่าจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหมือนกับเด็กชายแล่นและนักเรียนคนอื่นๆ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการแบบองค์รวมผ่านมา 1 ปี (ปีการศึกษา 2553) ดูเหมือนว่าพฤติกรรมของนักเรียนชายทั้ง 8 คน แค่มองอาการดีใจและอมยิ้มเมื่อถึงวันที่จะเรียนรู้บูรณาการแบบองค์รวม คงเป็นเพราะพวกเขาจะได้มีเวลาว่างเล่นเพิ่มขึ้น

เมื่อเริ่มหน่วยการเรียนรู้ “โรงเรียนของเรา” ครูได้จัดให้นักเรียนทั้ง 8 คน อยู่กลุ่มเดียวกัน เพียงเพื่อต้องการให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้ลองฝึกบทบาทผู้นำบ้างก็เท่านั้น

แต่นักเรียนทั้ง 8 คน กลับแสดงอาการดีใจออกมาชัดเจนที่ได้อยู่กลุ่มเดียวกัน เมื่อถึงเวลาทำกิจกรรมกลุ่ม ทุกคนตั้งใจเขียนงาน นอนราบกับพื้นแล้วช่วยกันระดมความคิดวางแผนการทำงานร่วมกัน มีเสียงพูดคุย หยอกล้อ หัวเราะร่วมกันอย่างมีความสุข หลังเสร็จกิจกรรมก็ร้องรำทำเพลงอย่างสนุกสนานทุกครั้ง โดยมีเครื่องดนตรีคือ ถังสี่ที่ใช้แล้ว ซามใส่แกลงใบเก่าๆและเศษกิ่งไม้ที่หักหล่นที่ทุกคนช่วยกันหา ก็เพียงพอกับความสุขในครั้งนี่ของพวกเขา

นักเรียนทั้ง 8 คน ช่วยกันลงมือทำข้าวหลามทุกขั้นตอนด้วยความตั้งใจ ตั้งใจ ร่วมแรงร่วมใจกัน ช่วยกันออกแรงเข็นครกและตำข้าวเปลือก การสำรวจ การสังเกต ดันไม้ ร่วมกันวิเคราะห์ดันไม้เพื่อเลือกที่จะตัดไม้ไผ่ขนาดเหมาะสมมาใช้ การผ่าและ चुคมะพร้าวคั้นกะทิ คั้นน้ำใบเตย ระดมพลังในการเป่าทองไฟให้ลูกเป็นเปลว ออกทนนั่งเฝ้าข้าวหลามที่เผาไม่ยอมห่างหรือเดินหนี ช่วยกันยกกระบอกไม้ไผ่ที่ร้อนสุกร้อนออก

ควรหันกลับมาทบทวนว่าการอยากเรียนรู้ในสิ่งที่อยากรู้ การทำงานที่มีประสิทธิภาพและมีความสุขขณะเรียน ช่วยให้ปัญญาและจินตนาการ ได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มที่โดยแท้จริง “นี่คือความจริงที่ซ่อนอยู่ในกระบอกข้าวหลาม”

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา

1. ระบบการศึกษาปัจจุบันได้สกัดกั้นปัญญาและจินตนาการ ความสามารถและศักยภาพของนักเรียนจริงหรือ
2. การเรียนแบบของคร่อมทำให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมได้จริงหรือไม่
3. ถ้านักเรียนที่ไม่ได้เรียนแบบของคร่อมครูจะให้เห็นพฤติกรรมของนักเรียนเหมือนนักเรียนกลุ่มข้าวหลามหรือไม่
4. สิ่งที่นักเรียนกลุ่มนี้แสดงพฤติกรรมออกมาเป็นการเสแสร้งแกล้งทำใช่หรือไม่
5. ทุกสิ่งทุกอย่างที่เห็นจากนักเรียนข้าวหลามเกิดจากกาลามสูตรจริงหรือไม่
6. สิ่งเหล่านี้ใช่ไหม “แอบซ่อนอยู่ในกระบอกข้าวหลาม” ที่ครูบ้านทุ่งรุ่งได้ค้นพบ
7. การร่วมกันของคนที่มีความรู้สึกลึกซึ้งอยู่ในระดับเดียวกัน ง่ายที่จะร่วมกันทำความสำเร็จได้ดีกว่าการร่วมกันของคนที่มีความรู้สึกลึกซึ้งต่างระดับกันจริงหรือไม่
8. ทำอย่างไรครูจึงจะจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ไปถึงซึ่งปัญญาและจินตนาการของนักเรียน โดยแท้จริง

กัญญพัช นวลจันทร์, เอี่ยม นวลจันทร์

30 กรกฎาคม 2554

โรงเรียนบ้านทุ่งรุ่ง ต.ผักไหม อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์

เผยแพร่โดย

นายวิชัย สุปิงคลัด

ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สพป.สุรินทร์ เขต 1

www.wichaisuping.com โทร 0896249078